

svære situationer, også i en væbnet konflikt, og derfor er det altså også nødvendigt med sanktioneringsret, hvis der er tale om grove, forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af reglerne i det militære system.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu har adskillige ordførere spurgt fru Gudrun Laub, hvorfor lovforslaget går ud på at bevare muligheden for en militær straffelov, også i fredstid. Derfor vil jeg godt spørge fru Gudrun Laub, om det ikke er korrekt, at i selve den betænkning, der danner grundlag for forslaget, er der et kæmpelangt kapitel 11, hvor man argumenterer for, hvorfor man mener, det er nødvendigt, og i selve lovforslaget er der i anden spalte på side 9 og første spalte på side 10 nøje redegjort for, hvilke overvejelser der er gjort.

Derfor kan det kun være, fordi ordførerne ikke har læst det, at de nu siger, de ikke kan forstå det. Det er i orden, at man ikke kan acceptere det, men det står meget nøje beskrevet i kapitel 11 i betænkningen og i halvanden spalte i selve lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Ja, og det var også det, jeg svarede i mit første svar til hr. Villy Søvndal: Det er nøje vurderet af udvalget, om der er behov for en særlig militær straffelov og retsplejelov ved siden af de almindelige regler.

Systemet går ud på, at man som udgangspunkt henviser til den almindelige straffelov og den almindelige retsplejelov, og så har man specificeret de særlige ting, som det er nødvendigt at have med, fordi det drejer sig om militære forhold. Jeg synes, det har gjort, at lovforslagene får en meget enkel og overskuelig opbygning og en klar inddeling, og at straffesystemet er udskilt fra disciplinærsystemet tror jeg vil være en meget stor fordel for dem, der skal arbejde med det.

Kl. 16.25

Formanden:

Så går vi videre i ordførerrækken.

Per Kaalund (S):

Vi har i Forsvarsudvalget haft en udmærket teknisk gennemgang, og det har også været nødvendigt, for det er særdeles omfattende materiale, der ligger, og en meget omfangsrig betænk-

ning. Men fra Socialdemokratiets side deler vi opfattelsen af, at det er nødvendigt med en revision af 1973-lovgivningen, og vi er i øvrigt bredt enige i, at opdelingen mellem straffelov, retsplejelov og disciplinarlov er rigtig. Vi har selvfølgelig en række spørgsmål, som vi under den videre udvalgsbehandling vil stille.

Vi mener, at der er behov for en militær straffelovgivning, også i fredstid, mest baseret på den argumentation, som findes i bemærkningerne om de internationale opgaver. Men det hænger også sammen med, hvad vi i øvrigt også vil dyrke lidt under udvalgsbehandlingen, nemlig den ændring af definitionen af krig, som man fjerner fra den nuværende lovgivning, og man kalder det nu væbnede konflikter, hvilket nok er en mere dækkende betegnelse.

Men det, vi kan se som et problem, er: Hvor når er der tale om væbnet konflikt, og hvem er det, der beslutter sig for, at det er en væbnet konflikt? Specielt er det afgørende for os, at det personel, der er tale om, må være vidende om, under hvilken definition det er, om de f.eks. er under væbnet konflikt, eller de ikke er under væbnet konflikt.

Men ved internationale opgaver har vi meget udstyr, meget materiel og meget vigtige opgaver i udlandet at varetage, og derfor tror vi også, det er vigtigt, at der, selv om det så er defineret som fredstid, er en særlig lovgivning. Alternativet ville jo være, at man skulle føre en række af de bestemmelser, som er i den militære straffelov, over i den almindelige straffelov, og så ville paragrafferne stå derovre. Det er selvfølgelig en måde at gøre det på.

Vi er i øvrigt enige i, at der sker en afkriminalisering i de lovforslag, der nu ligger, i forhold til de gældende love. Vi er også enige om, at man i den militære disciplinarlov kan tage en del ting frem, og vi har hæftet os ved, at det ikke betragtes som en straf, der vil resultere i en anmærkning i straffeattesten, men tværtimod er en mere civilretlig sanktion, man kan foretage.

Vi synes, det er rigtigt, at man har tydeliggjort det med overordnede, som må føre et vist tilsyn også med deres underordnede, og specielt at det, hvis de undlader at gribe ind over for f.eks. mobning eller indvielsesritualer eller andet, som de er vidende om, så også kan blive strafbart.

Vi er enige i, at der selvfølgelig er, og det har der vel altid været, respekt for de overordnede, men nu skal der også være – det tydeliggøres – respekt fra de overordnedes side for de under-